

[Holstein.]

tør paastaa, at en klækkelig Nedsættelse af Ejendomsbeskatningen i Forbindelse med en alvorlig Nedsækning af de offentlige Udgifter skulde være i Stand til at gøre Landbruget til et sundt og rentabelt Erhverv, saa vil jeg sige: Ja, gid det var saa vel, gid det ærede Medlems Optimisme var berettiget. Jeg tror, at det ærede Medlem tager ganske fejl, og i hvert Fald er det givet, at i Sønderjylland, hvor Ejendomsskyldværdierne er ca. 310 Mill. Kr. fra 1. Januar og Gælden i bedste Fald 300 Mill. Kr., sandsynligvis mellem 320 og 330 Mill. Kr., holder det ærede Medlems Teori ikke Stik. Nej, der er intet andet, der varigt kan hjælpe Landbruget til at blive rentabelt, end den lave Krone, intet andet.

Christmas Møller: Jeg skal kun fremsætte nogle ganske enkelte Bemærkninger overfor de Betragtninger, som i særlig Grad er fremført af det ærede Medlem Hr. Holstein og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein, som jo var saa overordentlig tilfreds med sin Forespørgsel og dens Forløb, skal jeg kun sige, at der var ikke den fjerneste Grund for det ærede Medlem til at stille noget som helst Spørgsmaal til mit Parti om, om vi vilde en Borgfred i den ene eller den anden Retning. Vore Forslag laa i Udvalget, og, sagde jeg, det var muligt, at vi vilde søge at faa disse Forslag frem til Afgørelse andetsteds, om vi ikke kunde faa dem fra Udvalget. Naar det ærede Medlem Hr. Holstein sagde, at Forslaget til en Krisefond ikke var fremsat, er det positivt urigtigt, det er fremsat i Udvalget angaaende Kriseloven. Naar det ærede Medlem Hr. Holstein sagde, at Krisemanifestets Punkt 5 ikke var fremsat, er det positivt urigtigt, for Forslag til Beslutning har været til Behandling her i Tinget og er blevet henvist til Udvalget angaaende en Gennemgang af Finansloven med Henblik paa Bepærelser.

Naar det ærede Medlem Hr. Holstein omtalte, at der ikke var gjort noget med Hensyn til Sønderjylland, saa er det jo helt urigtigt, idet Spørgsmaalet om særlige Foranstaltninger for Sønderjylland i den allersidste Tid er blevet drøftet.

Naar det ærede Medlem Hr. Holstein saa derefter talte om, hvordan Stillingen nu var, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at Stillingen er aldeles ikke en anden, efter at han har stillet sin Forespørgsel, end den har været før, aldeles ikke. Og naar det ærede Medlem Hr. Holstein i sin Tale kom ind paa det højst uheldige i og det for ham saa beklagelige, at personlige Forhold, personlige Divergenser — saaledes tror jeg, det ærede Medlem udtrykte sig — skulde være Aarsag til, at de to Partier ikke stemte for den samme Dagsorden, saa forstaar jeg, at et Medlem som det ærede Medlem Hr. Holstein, der saa ofte er saa personlig, kunde tænke noget saadant; men det ærede Medlem Hr. Holstein bør kunne tænke den Tanke, at man virkelig fører sin Politik uden at tage Hensyn til personlige Divergenser — jeg kender i øvrigt ikke noget til personlige Divergenser mellem det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og mig. Det ærede Medlem Hr. Holstein var i øvrigt saa glad ved den Dagsorden, der var stillet fra konservativ Side, og var vel navnlig tilfreds med, at man nu kunde se, hvilken Stilling det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal tog til den!

Til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen skal jeg sige, at det er naturligvis rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at Redaktør Svensson har et ganske særligt Ansvar for den sønderjydske Politik og for Politikken i det hele, der føres i det Blad, han er Redaktør ved. Men naar det ærede Medlem tager Spørgsmaalet om Gaardejer Kyllings Stilling op, vil jeg spørge: Er Forholdet da det, at „Jydske Tidende“ er gaaet ind for Gaardejer Kyllings Politik eller Krav? Var Forholdet det, da jeg var i Sønderjylland for nylig? — det ærede Medlem har jo faaet stenografisk Referat.

Jeg kunde jo ogsaa henvise til, hvorledes min Stilling og den Maade, paa hvilken jeg har taget Gaardejer Kyllings Agitationsform, var, og jeg vil derfor sige til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, at det var meget forstandigt, at han ikke svarede et eneste Ord paa min Paa-visning af, hvordan den socialdemokratiske Provinspresse bar sig ad med Hensyn til Penge til at starte Blad for — paa samme